

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu Anny Žákovej a JUDr. Violy Takáčovej v právnej veci navrhovateľa **LT**, bývajúceho v P, U, zastúpeného JUDr. JV, advokátom so sídlom v P, proti odporkyni **SP, Ú** o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne číslo 22 – 4668/2005 zo 4. januára 2006, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 12Sd/209/2006-16 z 1. marca 2007 rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 12Sd/209/2006-16 z 1. marca 2007 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie odporkyne číslo 22-4668/2005 zo 4. januára 2006 **z r u š u j e** a vracia odporkyni na ďalšie konanie.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi do rúk jeho právneho zástupcu, JUDr. JV, náhradu trov konania v sume 7 878,60 Sk do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo 22–4668/2005 zo 4. januára 2006, ktorým podľa §§ 88, 89 ods.1 až 3 a § 293e ods. 2 písm. a/ zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) rozhodla, že navrhovateľ má od 11. júla 2005 nárok na úrazovú rentu v sume 40 Sk mesačne a od 1. augusta 2005 v sume 59 Sk mesačne. Odporkyňa svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že podľa posudku posudkového lekára pobočky SP P z 9. septembra 2005 následkom pracovného úrazu došlo u navrhovateľa k atrofii svalov ako reziduálneho nálezu po lézii koreňa L5, v dôsledku čoho môže vykonávať ľahšiu prácu bez preťažovania driekovej chrbtice, pričom zistený pokles pracovnej schopnosti dosahuje 49%. Výška úrazovej renty k 11.júlu 2005 v sume 40 Sk bola preto určená ako rozdiel sumy 9 485 Sk (súčin 30,4167-násobku sumy zodpovedajúcej 80%-ám denného vymeriavacieho základu navrhovateľa vo výške 795,4839 Sk a koeficientu 0,49) a sumy invalidného dôchodku poberaného vo výške 9 432 Sk , t.j. 36 Sk + zvýšenie o 10,2% (4 Sk).

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že posudok posudkového lekára považoval za presvedčivý a mal za preukázané, že navrhovateľ má 49%-nú mieru poklesu pracovnej schopnosti. Námietku navrhovateľa, že pracovný úraz utrpel

ako baník a v dôsledku toho bol preradený na ľahšie práce a že vo vzťahu k pôvodnému povolaniu má 80%-ný pokles pracovnej schopnosti, nepovažoval za dôvodnú.

Rozsudok napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Namietol, že odporkyňa mala skúmať jeho zostávajúcu pracovnú schopnosť vo vzťahu k povolaniu baníka v podzemí a podľa jeho názoru preto pokles jeho pracovnej schopnosti je 80 až 100%. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie odporkyne zrušil a priznal mu náhradu trov prvostupňového konania 7 999,90 Sk a odvolacieho konania 951,50 Sk.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadrila tak, že navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil. Poukázala na to, že hodnotenie miery poklesu pracovnej schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť po prekonanom úraze chrbtice posudkovým lekárom je závislé od úrovne poškodenia chrbtice a miechy. Pokles pracovnej schopnosti sa vyhodnocuje v závislosti od predtým vykonávaného druhu pracovnej činnosti – u fyzicky náročných pracovných činností s potrebou nosenia a dvíhania ťažkých bremien je percentuálny pokles pracovnej schopnosti vyšší ako pri administratívnych pracovných činnostiach. Navrhovateľ utrpel úraz driekovej chrbtice, pričom po operácii a následnej kúpeľnej liečbe došlo k výraznému zlepšeniu jeho zdravotného stavu, preto miera poklesu jeho pracovnej schopnosti bola určená na 49%.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 3 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Medzi účastníkmi bola sporná miera poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľa ako poškodeného podľa § 83 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“), keď navrhovateľ tvrdil, že miera poklesu je 80-100% a odporkyňa ju uznala na 49%.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že navrhovateľ utrpel pracovný úraz pri práci baníka - rubača v podzemí.

Podľa § 88 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať *doterajšiu činnosť zamestnanca* alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 (ďalej len "pokles pracovnej schopnosti").

Doterajšou činnosťou zamestnanca sa rozumie činnosť, ktorú zamestnanec vykonával pred pracovným úrazom. Doterajším zamestnaním navrhovateľa je preto práca baníka v podzemí.

Z posudku posudkového lekára ústredia SP z 1. júna 2006 vyplýva, že v dôsledku pracovného úrazu došlo u navrhovateľa k poškodeniu medzistavcovej platničky v oblasti L 3-4 aj s prejavmi koreňového dráždenia, riešeného operáciou, po ktorej nastalo výrazné zlepšenie ťažkostí a dobrý pooperačný priebeh dokumentuje aj skutočnosť, že v roku 2006 neabsolvoval vyšetrenie u neurológa. Vzhľadom na to,

že „nemôže vykonávať doterajšie zamestnanie, teda zamestnanie, ktoré vykonával pre úrazom, hodnotím pokles jeho pracovnej schopnosti v úrovni 49%“.

Podľa § 153 ods. 1 zákona o sociálnom poistení lekárska posudková činnosť pri výkone sociálneho poistenia sa člení na lekársku posudkovú činnosť

- a) nemocenského poistenia,
- b) dôchodkového poistenia,
- c) úrazového poistenia.

Lekárska posudková činnosť dôchodkového poistenia zahŕňa posudzovanie dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu a poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (§ 153 ods. 3 písm. a/ zákona o sociálnom poistení).

Lekárska posudková činnosť úrazového poistenia zahŕňa posudzovanie miery poklesu pracovnej schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 (§ 153 ods. 4 písm. a/ v spojení s § 88 ods. 1 zákona o sociálnom poistení).

Z posudku posudkového lekára ústredia SP z 1. júna 2006 vyplýva, že posudkový lekár dospel k záveru, že navrhovateľ nie je vôbec schopný vykonávať doterajšie zamestnanie baníka. Vzhľadom na absolútnu neschopnosť výkonu doterajšieho zamestnania potom hodnotenie miery poklesu schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť baníka v podzemí podľa názoru odvolacieho súdu nevyznieva presvedčivo. Hodnotenie poklesu pracovnej schopnosti posudkovým lekárom na 49% je v rozpore s jeho záverom o neschopnosti navrhovateľa vykonávať doterajšiu činnosť. Zistenie stavu, z ktorého vychádzalo preskúmané rozhodnutie odporkyne, je v rozpore s obsahom spisu.

Na základe uvedeného odvolací súd na rozdiel od krajského súdu dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne o priznaní úrazovej renty za 49%-ný pokles pracovnej schopnosti vzhľadom na nedostatočne zistený skutočný stav považovať za zákonné a preto rozsudok krajského súdu podľa § 220 OSP zmenil, rozhodnutie odporkyne zrušil podľa § 250q ods. 2 v spojení s § 250j ods. 2 písm. b/ a c/ OSP a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľ bol v konaní úspešný. V súlade s § 153 ods. 1 OSP uplatnil nárok na náhradu trov za právne služby jeho právneho zástupcu.

Právny zástupca navrhovateľky prevzal zastúpenie 27. januára 2006 a vyčíslil trovy právnej služby celkovou sumou 8 951,40 Sk. Z kópie osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty vyplýva, že právny zástupca navrhovateľa je registrovaný ako platiteľ DPH až od 1. februára 2007.

Odmena advokátovi patrí za prevzatie a prípravu zastúpenia + podanie opravného prostriedku v roku 2006, t.j. za 2 úkony právnej služby 2x 1 260 Sk podľa § 11 ods. 1 a § 14 ods. 1 písm. a/ a c/ vyhl.č. 655/2004 Z.z.(ďalej len „vyhláška“), za 1 úkon - účasť na pojednávaní krajského súdu 1. marca 2007 po 1 371 Sk + DPH 260,50 Sk (§ 11 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 písm. d/ a § 18 ods. 3 vyhlášky), ďalej paušálna náhrada 2x 164 Sk + 1x 178 Sk (§ 16 ods. 3 vyhlášky), náhrada cestovných výdavkov na pojednávanie krajského súdu osobným motorovým

vozidlom Ford Focus DAW FYDB e.č. X s priemernou spotrebou 6,8l/100km za 130 km z P do T a späť (pri cene benzínu 34,10 Sk/l a 2,32 Sk/km +paušál 6,20Sk) 8,32 Sk x 130 km v sume 1 081,60 Sk + 1 188 Sk náhrada za premeškaný čas pri ceste na pojednávanie a späť spolu za 4 polhodiny po 297 Sk (podľa § 17 ods. 1 vyhlášky a vyúčtovania advokáta), keď odvolací súd vzhľadom na vzdialenosť sídla advokáta od T nepovažoval za dôvodnú stratu času v rozsahu advokátom účtovaných 6 polhodín. Za odvolanie proti rozsudku krajského súdu, t.j. za 1 úkon právnej služby patrí advokátovi odmena v ním vyčíslenej výške 650 Sk (pri určení ktorej vychádzal z hodnoty ním vyčíslenej úhrnej sumy prvostupňových trov 7 999,90 Sk) + 123,50 Sk ako 19%DPH + paušálna náhradu 178 Sk.

Celkovo teda odvolací súd priznal navrhovateľovi náhradu trov právnej služby v sume 7 878,60 Sk, ktorú je odporkyňa v súlade s § 149 ods. 1 a § 160 ods. 1 povinná zaplatiť advokátovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

**P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.**

V Bratislave dňa 22.februára 2008

**JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová